

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára :

Egész évre . . . . . 8 K
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő :

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó :

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitár sora egy korona.

A falu jegyzője.

Alsólendva, 1913. január 27.

A mi agyonegyszerűsített közigazgatásunknak talán legszánandóbb áldozata a községi- és körjegyző, akiről ha élethű fotografiát akarnánk bemutatni, nevezhetnénk egyrészt olyan közigazgatási hivatalnoknak, aki jogilag semmiért sem felelős s aki mégis minden felelősséget a vállain visz. Van körülbelül 30 felebbvalója, amelyek mind fegyelmi eljárás terhe alatt rendelkezik vele, úgy, hogy a legtöbb falusi jegyző csak nagy ritkán ér rá magával a faluval is foglalkozni.

A falu jegyzőjének ugyanis a jegyzői állás természetéből kifolyólag a jogkereső nép tanácsadójának, gyámolítójának és társadalmi vezetőjének kellene lenni: — e helyett azonban a legtöbb jegyző a mi közigazgatásunk tökéletlensége miatt nem más, mint aktagyáros, sőt miután az adóvégrehajtás s egyéb más zaklatása a falusi népek is a jegyző kötelessége, a legtöbb helyen alig tekintí a nép másnak, mint az élete megkeserítőjének, egy olyan zsarnoknak, akit ráadásul neki kell fizetni is.

Nagy ritkaság az olyan falu, amelyikben a lakosság lélekben összeforrott a jegyzővel, de nem is csoda. Hiszen a községi jegyző nem ér rá a falu szociális bajaival törődni s ha mégis törődik, bizonyosan az éjjeli nyugalomát kell megrabolnia, mert máskülönbén a kelletténél is nagyobb ra-

kasra gyülik fel a restancia, aminek termézszerü következménye a fegyelmi eljárás.

Ily körülmények között nem is csoda, ha a községi- és körjegyzők már évek óta tühretetlenek találják helyzetüket s nap-nap után nagyobb eréllyel követelik annak megváltoztatását.

Minden falusi jegyző érzi magában, hogy neki nemesebb hivatása van s jelentősebb szerepe a falu életében, mint az, hogy a különböző magasabb foku közigazgatási apparátusok örökös lábtörője legyen. A jegyző ott él a faluban, ismeri a falu ezer és ezernyi baját és mégsem tud rajta segíteni, mert hiszen életének, tevékenységének legnagyobb része meddő nemleges jelentések gyártásával és oly funkciók végzésében telik le, amelyeket a járásbíró-ságoknak, az adóhivataloknak, a pénzügyigazgatóságoknak, a fináncnak, a katonai hatóságoknak, szóval állami közegeknek kellene elvégezni.

Ily körülmények között valósággal ritkaságszámba megy, ha oly jegyzőről halunk hírt, aki hivatalos teendőinek pontos elvégzésén kívül, a társadalmi munka mezéjén is tudott elévülhetetlen érdemeket szerezni.

Legutóbb a mátraverebélyiek derék jegyzőjéről: Berzenyi Béláról emlékeztek meg a lapok az ottani fogyasztási szövetkezet 10 éves jubileumával kapcsolatban. Ez a derék ember — éjjelt nappallá téve

— immár 10 éve vezet egy szerény viszonyok között levő községben hitel- és fogyasztási szövetkezetet, mely intézmény segítségével sikerült a faluját kiemelni eddigi mostoha helyzetéből és rávezeti a fejlődés és virágzás útjára.

Ezen szövetkezeti jubileumon nem is a szövetkezetet ünnepeleék, hanem a falu derék jegyzőjét, aki éjjel-nappal azon töri a fejét, hogyan segíthetne saját községbelieinek nyomoruságain. És sikerült is neki a bajok orvoslására a legjobb eszközök megtalálai, a szövetkezeti eszmét, az apró szét-szort erők egyesítését úgy, hogy Mátraverebély község ma már ott tart, hogy a falu kulturális és humanitárius szükségét egyetlen gazdasági és társadalmi szervezet képes ellátni.

A szövetkezet utcát épít a községnek, utakat rendez, ellátja a szegénysorsu iskolásgyermekeket tanszerrel, pótolja az iskolaépítéshez hiányzó tőkét s nap-nap után újabb eszközöket nyújt a község lakosainak vagyonosodásához.

Van ez így több helyütt is az országban, ámde meg vagyunk győződve, hogy ha a községi- és körjegyzők mostoha helyzetén segítenének, ha levennék a vállalkról azt a sok nem odavaló terhet s ha nem kellene nekik mások helyett az igát huzni, — a legtöbb községben meglátnók azokat a társadalmi uton létrejött népjóléti intézményeket, amelyek nemcsak a falu anyagi, de erkölcsi bajain is segítenének.

Japáni lány.

Nippon langy szellője
Csókolja arcom;
Oh Kiotóm, halld meg
Szerelmes dalom.

Az alkony rám borul,
Csillagos az ég,
Egy csillag épp most hull...
Oh, szeretsz-e még?

Ha kérdem, mosolyg a
Cseresznye-virág
S így biztat hízélgón:
„Csak téged imád.”

Krizantén koszorúm
Ugy hozzám simul,
Buslakodón hallgat...
Szivem elszorul...

Oh Kiotóm, oh Kiotóm,
Sir a kis Jomayád;
Halld meg epedő sóhajom,
Mit küldök tehozzád!...

...Zokog a facipős kis
Japáni leány,
...Reggelre tán ott függ
A cseresznye-fán...

—
LORÁNDYNE IILONKA

Sötét kezek.

— A hortobágyi magyar nép szájából. —

Irtá: **BUDAVÁRY LÁSZLÓ.** (2)

Kint lódobogás hallatszott. Az ölelő karokat leeresztették s elfoglalták ismét előbbi helyüket. A csapláros kiment az ivóból az érkezők elé s az ifjak halkán beszélgetni kezdtek egymással.

— Vajjon kik jöttek, Feri? — kérdezte a trónörökös.

— Talán szegénylegények.

— Remélhetőleg nem ismernek rám?

— Oh, ezektől nincs mit tartani, ha tudnák is, hogy Rudolf királyfival beszéltek, dehog szólnának róla valakinek!

— Mégis, nem szeretném, ha jó házigazdánk véletlenül elárluna!

— Ne félj uram, ha szólni kezd az öreg, majd más irányba terem én a beszédet. Különbén is értelmes ember, meg fogja gondolni a szavait, mielőtt kimondaná. De terjünk más dologra, mert im jönnek!

Hat erőteljes alak lépett be az ajtón s pörge, árvalányhajas kalapjukat egy ujjal megbökve, jó estét kívántak a két utasnak, majd leültek egy hosszú asztal mellé s egykedvűen itták a karcost.

A trónörökös belebámult az égő gyertya lángjába s mélyen gondolataiba merült. Kovách meg néha-néha lopva a szegénylegényekre pillantott, kik csak ritkán váltottak egy-egy suttogó szót, többször feltűnően Rudolfra tekintve. Gyanusnak tűnt fel előtte, hogy ezek oly esőndesen viselkednek, holott a betyárok sohasem suttognak,

hanem nagyon is megoldja nyelvüket a biztonság érzete, meg az első korny itál; s azok az áruló pillantások nagy kérdőjelként állottak előtte.

— Talán ezek nem is betyárok, — villant fel agyában, — a betyár nem tölti ki borát pohárba, hanem leöntve pár cseppet a földre, a hosszunyaku üvegéből iszik.

Kezlett mindig jobban odafigyelni, arcát eltakarta kezével, de azért észrevétlenül az ujjain keresztül figyelte a társaság mindenik tagját.

Az öreg csapláros két szál gyertyát hozott s azokat a betyárok asztalára helyezte. Azok nem szóltak semmit, de Kovách, aki nagyon ismerte a magyar nép szokásait, kezdett mindinkább tisztában lenni a vendégekkel. A betyárok nem elég-szenek még két szál gyertyával, hanem ahány üveg, annyi gyertya. Ezek pedig egy üvegéből töltögetnek valamennyien s ahhoz is olyan savanyu ábrázatot vágnak, mintha soha bort nem ittak volna.

— Ezek rosszul tanulák be szerepüket! — gondolta.

— Gyere aludni pajtás! — szóló, vállára ütve a királyfinak. — Pihenjék ki magunkat, mert fáradságos utunk lesz holnap!

— Az bizony jó lesz, már ugyis leragadnak a szemeim!

— Hé, csapláros!

— Itt vagyok, kérem!

— Mit fizetek ezért a rossz vacsoráért?

— Nem rossz az kérem, nem esznek illet az urak a gazdájuknál sem. Még soha ilyen ide-tévedt mesterlegények nem panaszkodtak az én vacsorám miatt, mint maguk!

Ezeknek az intézményeknek a megteremtéséhez maguk a jegyzők látnának leginkább hozzá, mert hiszen jól tudják, hogy jobb és könnyebb valamit maguknak megcsinálni, mint az ahhoz szükséges eszközöket győtrő deputációzásokkal és folyamodványokkal kikunyorálni a kormánytól, vagy más felsőbb hatalomtól.

Alsólendva zárszámadásai.

18.040 korona maradvány.

— Saját tudósítónktól. —

Alsólendva nagyközség 1912. évi zárszámadásai most lettek összeállítva, s néhány nap óta közszemlére vannak kitéve a városházán, ahol az érdeklődők a hivatalos órák alatt megtekinthetik. A számadások főbb adatait — amelyek szerint a község múlt évi összfordalma 174,161 K 97 f volt, ebből bevétel 96,101 K 36 f, kiadás 78,060 K 61 f, maradvány 18,040 kor. 75 fillér — az alábbiakban adjuk:

A szorosan vett községi pénztár mérlege a következő:

Bevétel:

	K
Mult évi pénztári maradvány	2134.87
Csakadombaljai, Ivánkői, Kranowetter- és Pfalczni-féle földberekből	861.60
Közigazgatási fogház bére	400.—
Közvágóhíd jövedelme	1577.—
Pincék, bódék, jégvermekből	146.—
Regale-kötvény kamatja	729.—
Országos vásárokból	699.34
Heti vásárokból	527.60
Előfogati díjakból	159.01
Katonai átvonulási szállásbérékből	120.46
Végrehajtási díjakból	154.42
Toloncköltség-térítmeny	82.32
Ipariskola	2636.—
Előre nem láthatók	710.—
Községi pótdadóból	31696.67
Összesen	42634.72

Kiadás:

	K
Városbíró fizetése	800.—
Jegyzők fizetéséhez hozzájárulás és aljegyző lakbéré	2261.50
Pénztáros fizetése	1200.—
Helyettes községbíró fizetése	120.—

Községi orvos lakbérére	1266.66
Községi születésnö fizetése	240.—
Vágóbiztos	500.10
Közgyám	100.—
Rendőrök	1890.—
Ejjelei örök	480.—
Toronyóra kezelő	120.—
Vágóhídi szolgálta	240.—
Mezőőrök	480.—
Hármasmalomi esküdt	100.—
Lámpagyújtogatásra	974.66
Keményseprésért	32.—
Utcatisztogatásra	807.54
Nyomatványokra és irodaszerekre	396.—
Könyvekre és újságokra	85.50
Polg. iskolai tanárok nyugdíjára	120.—
Jegyzők nyugdíjára	35.—
Alsözeghny nyugdíjára	177.—
Tűzkárbiztosítás	100.28
Előfogatokra	585.50
Átvonulási szállásbér	200.—
Állami és törvényhatósági utakra	502.60
Vasúti hozzájáruló utra	283.96
Vicinálisi utakra és hidakra	136.60
Épületek fentartása	70.36
Adókra	232.03
Illeték-egyenértékre	21.60
Polgári iskola fentartására	600.—
Községi ovoda	500.—
Faiskola	474.26
Kántor-javadalmazás	56.64
Ipariskolai pótdóra	882.22
„ „ államsegély	2706.—
Kórház létesítésére	660.—
Fertőtlenítésre	213.97
Rendőrök ruházatára	298.98
Tüzelő anyagokra	378.68
Jégveremre	93.10
Toloncköltség	598.—
Vásártér bére	40.14
Szegény-alap segélyezése	2500.—
Heti vásár-bére	361.76
Előjárók fuvara és napidíja	214.37
70.000 kor. községi kölcsönre	3888.90
Himlőoltó nyirkre	21.15
Előre nem látott kiadások	3236.99
Közkutakra	247.66
Hármasmalomi postakihordó fizetése	24.—
Átjárók aszfalt-törlési részlete	405.02
Hordójelző hivatal fentartására	300.40
Összesen	33907.50

Az egyes alapok mérlege a következő:

Szegény-alap: Bevétel 2843 K 72 f, kiadás 30110 K 04 f. Tulkiadás 166 K 32 f.

Kórház-alap: Bevétel 19032 K 94 f, kiadás 10334 K 38 f. Maradvány 8698 K 56 fillér.
 Aszfalt-alap: Bevétel 8987 K 56 f, kiadás 14082 K 57 f. Tulkiadás 5095 K 01 fillér.
 Közmunka-alap: Bevétel 2060 K 70 f, kiadás 415 K 60 f. Maradvány 1645 K 10 fillér.
 Temető-rendezési alap: Bevétel 685 K 76 f, kiadás 6 K. Maradvány 679 K 76 fillér.
 Új városház-alap: Bevétel 1672 K 22 f.
 Új ovoda-alap: Bevétel 870 K 31 f.
 Munkássegély-alap: Bevétel 208 K 75 f.
 Nőegyleti alap: Bevétel 416 K 16 f.
 Folyószámla-alap: Bevétel 11420 K 58 fillér, kiadás 11420 K 58 f. Maradvány: —.

Esetek.

— Állandó rovat. —

Az a huncut Toplak. — Gyermekszáj. — Az iskolában. — Művelt beszéd.

Ide törvény, oda törvény, a régi krajcár-számitástól még mindig nem tudott elszokni a mi népünk. Hiába ír, beszél, számol fillérekben a boltos, a paraszt azért csak „egy krajcárért” vesz gyújtót, „négy krajcárért” dohányt és ha elad valamit, annak az árát is forintokban és krajcárokban fejezi ki. Persze, nem ritkán vaskos tévedések okozója a régi, vagy az új számítási mód, s ilyen egy nem annyira súlyos, mint kellemtelen tévedés az, amit alább feljegyzünk.

Vasárnap délelőtt nagyvenetve állított be a Korona-vendéglőbe egy hármasmalomi ember. Egy liter hatvan krajcáros bort kért, s akkor is nevetett, mikor a bort előbe tették.

Reverencsics bácsi, a vendéglős oldalát furja a kíváncsiság. Megkérdezi a parasztotól, hogy min mulat olyan jóízűen. A paraszt odahajol hozzá és nagy titkolózva sugja:

— Pipa-szopókat vettem a Toplak urnál, aztán egy koronát adtam neki. Ő pedig eltévesztette az esetet és kilencvenet olvasott vissza. Héj, de jót nevettem rajta, hogy egyszer a Toplak ur is megcsalta magát!...

A parasztalatt együtt nevetett a vendéglős is. Hanem amikor fizetésre került a sor, akkor derült ki, hogy az atyafi nadrágja zsebéből előkerült pénz nem kilencven krajcár, hanem kilencven fillér.

Nagyott nevet erre a bácsi, aztán csak annyit mondott:

— Egye meg a Jellasics kutyája azt a Toplakot, de nagy huncut!...

*

Egy jóbarátom felesége anyai örömöknek nézett előbe. Igazlanság várokozás a családban. Már csak órák, esetleg csak félórák választanak el az örömdetes családi eseménytől.

Barátom ölébe veszi hatesztendő kis fiát, a kis Karcsit, akinek a nevelésére anyni gondot fordítottak. Mondom, barátom ölébe veszi a kis fiát és gondolkodik. Azon gondolkodik, hogy mikép árulja el a nagy titkot Károlykának, a ki bizonyára olyan ártatlan, hogy még semmiről sem tud. Végre megszólal:

— Na fiaeszkám, hát most már igazán nem-sokára itt lesz a golya!

— Igen? — feleli Károlyka korát meghazudtoló komolysággal. — Akkor most már igazán itt az ideje, hogy elszaladj a bábiért!

*

Az elemi iskolában a magyar történelemből magyarázott a tanító a kis nebulóknak és elbeszélte nekik a törökverő magyar hősök cselekedeteit.

Azután a következő kérdéssel fordul a kis fiukhoz:

— Mondja meg, aki tudja, hogy kitől kaptak ki legtöbbszór a törökök?

Mély csönd. A tanító elégedetlenül csóválta a fejét:

— Hát egyiktek sem tudja?

Végre egy kis fiu bátortalanul feláll az utolsó padban.

— No, mondd meg, — biztatta a tanító, — kitől kapták a legtöbb verést a törökök?

— Az apuktól, — felelte mély tapaszlatáin felbuzdulva a kis nebuló.

*

A szolgabíróságon tárgyaltak egy ugynevezett „csirke-pórt.” A vádlott egy természetes falusi asszonyosság volt, kinek éveinek száma — ugylátszott — megszegyenítette a bibliai patriarkák

— Jól van no, mivel tartozunk?

— Két porció paprikás hét garas, két üveg bor hat garas, az összesen tizenhárom garas.

— Tyhü! egy egész heti keresemnyem odavan, még ilyen drágán nem fizettem meg vacsorát életemben. Itt van ni! — s azzal egyenkint szedte elő a krajcárokat a zsebéből. — Magánál sem fogok én többet paprikást enni, meglássa! Meg ez a bor is olyan, mintha ecet volna, igaz-e kendtek? — kérdé odalépve az ivókhöz s azzal marokra kapva a félig kiürült üveget, fenéki kihajtja annak tartalmát. — Ugy-e, nem haragszanak meg reám, szegény vándorlegényre, hogy pénz hijján a másét, jobb hijján az ecetes bort iszom meg, betyár uraimék?!...

Azok csodálkozza néztek rá, Rudolf pedig bámulta ezt az ügyes játékot s ezerszer jobban megszerette az ó drága, hü kísérőjét. Ugyan ki mondaná rájuk ezek után, hogy itt a trónörökös mulat Kovácschal. De azért álmodni sem merete volna azt, amit Kovács már tisztán látott s ez utolsó tette is csak kísérlet volt, mert a betyár nem hagyta szó nélkül, ha valaki kihajítja az ő borát, hanem maga mellé ültetve addig itatná a merénylőt, míg vagy őt, vagy azt az asztal alá nem gyűrné az ital.

Ejféli felé járt az idő. A királyi édesdeden aludt a kocsmáros szobájában, a puhára vetett ágyon. Kovács mellette ült egy rozoga széken s figyelte az alvónak nyugodt, szép vonásait. Nem tudott aludni, valami előérzete volt, melyet nem volt képes megmagyarázni; egy titkos hang úgy unszolta őt, hogy menjen ki az istálló ajtajához, hogy nem tudott ellenállni a kísértésnek.

Közelhajolt Rudolffhoz, az halkan, egyenletesen lélekezett. Gondolta, hogy gyhamar nem

ébred fel s lábujjhegyen kiosont az ivón keresztül az udvarra. Óvatosan közeledett az istállóhoz, a szive erősen dobogott, úgy érezte magát, mintha bünt menne elkövetni Odahajította fejét az ajtóhoz. Nem csalódott, hangok ütöttek meg fülét, tiszta, érthető hangok s ami még inkább megerősítette gyanúját, a betyárök idegen nyelven beszéltek. Reszketni kezdett, szive dobogását szinte hallani lehetett; félt, hogy észreveszi valaki.

Pülánatra mintha megszűnt volna a társalgás. Talán csak hallucinációja volt az imént?... De nem, halga csak, újra kezdik.

— Ezek ugyan kevesen vannak! — mondja az egyik.

— Könnyű lesz velük elbánni! — vélte a másik.

— A kocsmárosot, meg a szökét összekötözzük s a királyfival végezve, hajnalra már messze lehetünk innen. Sohasem fogja megtudni senki, hogy ki ölte meg Rudolffot, — hagyja rá a harmadik.

— De hátha mégsem ők azok? — kétkedik egy.

— Hát nem ismerted meg a trónörökösöt? Oh, te bárgyu! — tromfolták le hárman is.

— Hja, a ruha nem sokat változtat az emberen, az arc ugyanaz marad! Hahaha! — hallatszik ismét egy hang.

— Tehát mikor a kakas egyet kukorékol, megrohanjuk őket!

— Jól van, legyünk készen!

S megsörrentek a fegyverek.

Rövid szünet után egyik ismét megszólalt:

— Szegény ördögök, milyen nyugodtan alsznak! Azt gondolták, hogy ostoba játékkal félrevezetnek bennünket...

(Vége következik.)

HIREK.

életkorát. Szóval a vádlott asszonyt valami kihágásért érzékeny pénzbírságra ítélték.

— Van-e még valami mondani valója? — kérdezte a szolgabíró.

A terhelt, aki az egész tárgyalás folyamán uri stílusban akart beszélni, azt felelte:

— De igen. Arra kérem mindazonáltal a tekintetes bíróságot, hogy az ítélettel szemközt méltóztatassanak engem büntetlen előletem folytán más állapotba helyezni.

— Micsoda? — rivalt rá a bíró rémületen. A kofa megadta a magyarázatot:

— Vagyis felebbezek.
A bíró megkönnyebbülve sóhajtott fel.

- * Két kis leány találkozik a patika előtt.
- Gyere haza, Marcsa! — szól a nagyobbik.
- Nem mehetek; még egy félórát kell várnom az orvoságra.
- Kinek viszed?
- Az édes anyámnak!
- Mi a baja?
- Tüdőhurok.

Gyűjtötte: MIKI

Ügybeosztás a járásbírószágon

Az alsólendvai kir. járásbírószágnál a bírói és kezelői teendők az 1913. évre a következőképp osztattak be:

I. Dr. Gefferth Elek kir. járásbíró ügykörébe tartoznak: 1. az elnöki ügyek; 2. a végrehajtási ügyek; 3. az örökösödési ügyek; 4. az örökösödési és hagyományi bizonyítványok kiadására vonatkozó ügyek; 5. a polgári vegyes ügyek, ideértve a lakbér-felmondási ügyeket is; 6. az egészségügyi kísérletek felvétele és elintézése; 7. az anyakönyvi kihágásai ügyek; 8. a szóbeli keresetek, kérelmek és nyilatkozatok felvétele, kivéve a büntügyi feljelentéseket s büntügyekre vonatkozó szóbeli kérelmeket s nyilatkozatokat; 9. a kir. közigyelő helyettesítése s közzérendeletek felvétele.

II. Csiszár Sándor kir. járásbíró ügykörébe tartoznak: 1. azon sommás perek, melyekben az alperes s ha több alperes van, az első helyen megnevezett alperes neve a betűsor M—Z-ig betűinek valamelyikével kezdődik; 2. a polgári megkeresések.

III. Bíró Lajos kir. járásbíró ügykörébe tartoznak a telegkönyvi ügyek.

IV. Dr. Szűcs Zoltán kir. járásbíró ügykörébe tartoznak: 1. azon sommás perek, melyekben az alperes, illetve az első helyen megnevezett alperes neve a betűsor A—L-ig terjedő betűinek valamelyikével kezdődik; 2. a fizetési meghagyási ügyek.

V. Dr. Horváth Ferenc kir. aljársbíró ügykörébe tartoznak: 1. a vétség és kihágási ügyek, beleértve a fiatalok terheltek büntőit is; 2. a büntvizsgálatok; 3. a büntető megkeresések; 4. a büntető vegyes ügyek; 5. a büntvizsgálati s a vétségi és kihágási ügyekre vonatkozó szóbeli feljelentések, kérelmek s nyilatkozatok jegyzőkönyvbe vétele.

A vizsgáló-bíró állandó helyettese dr. Gefferth Elek kir. járásbíró.

A szóbeli panaszok, keresetek, kérelmek, nyilatkozatok úgy polgári, mint büntető ügyekben keddi napokon, s ha e nap ünnep, a legközelebbi köznapon vétetnek jegyzőkönyvbe. Ugyanakkor tartanak a törvénynapok is. E napokon tehát a felek, ügyek tárgyalása végett — annál a bírónál, akinek ügykörébe az ügy mint sommás per tartozik — megjelenhetnek.

Az 1913. év tartamára három jegyzői iroda alakítottat, melyeknek személyzete a következő:

I. számu jegyzői iroda: Kezelő: Rosenberg Mór irodatiszt, állandó helyettese Téglás József, kezelő-segéd Lippa József.

II. számu jegyzői iroda: Kezelő: Németh Sándor irnok, állandó helyettese Rosenberg Mór irodatiszt, kezelő-segéd Tóth József díjnok.

III. számu jegyzői iroda: Kezelő: Téglás József irnok, állandó helyettese Németh Sándor, kezelő-segéd Veszely József díjnok.

A polgári és büntető irattart Rosenberg Mór irodatiszt kezeli.

A telegkönyvi osztálynál az összes kezelési és leirási teendők Rózsás János telegkönyvvezető (állandó helyettese Ujlaky László ítkvezető) közvetlen felügyelete mellett az eddig fennálló és a fentebbiekkel nem érintett külön iroda teljesíti.

A telegkönyvi irattart Vranicsics Sándor irnok kezeli.

— **Személyi hír.** Hertelendy Béla zalaegerszegi pénzügyi számtanácos hétéfőn és kedden városunkban tartózkodott, ahol a takarékpénztárakat vizsgálta meg. Hertelendy a múlt héten a belatínci takarékpénztárt is megvizsgálta.

— **Gyász-hír.** Az alsólendvai járási papság egyik legnépszerűbb tagja hunyt el az elmúlt héten. Szalay István bántornyai plebános és tanfelügyelő a halott, akit hosszas betegeskedés után, élte delén ragadott el a halál. Szalay egy a fájrájában, mint messze a fára határain túl igen népszerű ember volt s mint a vendvidéki iskolák tanfelügyelője, a magyarosítás érdekében áldásos tevékenységet fejtett ki. Gyakran megfordult Alsólendván is, a hova szoros rokoni és baráti kötelékek fűzték. Halála bár nem jött váratlanul, ismerősei s fájrájának népe körében — amely a bálványozásig szerette a jókedélyű, barátságos embert — mégis igen nagy részvétet kellett s ez a részvét impozáns módon nyilvánult meg a szerda délelőtti temetésen, melyen a környékbeli tanítószágon és a járás papságain kívül több ezernyi hívő vett részt. — Szalay István 1845. aug. 17-én született Alsólendván; pappá szentelték 1868. okt. 18-án. Alsólendván, Bagnyán és Bántornyán kaplánoskodott s az utóbbi helyen nevezte ki plebánosnak s ott is működött egészen a haláláig.

A megboldogult plebános haláláról az alsólendvai esperesi kerület papsága a következő gyászjelentést adta ki:

„Az alsólendvai esperesi kerület papsága fájdalommal jelenti, hogy főtiszteendő Szalay István bántornyai plebános és tanfelügyelő, a halottak szentségeinek átjatos felvétele után folyó hó 20-án az Urban elhunyt. A megboldogult hült tetemeti folyó hó 22-én délelőtt 10 órakor fogjuk a lelkiüdvéért bemutatott gyászmise után a bántornyai temetőben örök nyugalomra helyezni. Kelt 1913. évi január hó 20-án. R. I. P.”

— **Dr. Szűcs Zoltán — járásbíró.** A hivatalos lap tegnapelőtti száma közölte, hogy a király dr. Szűcs Zoltán alsólendvai kir. aljársbírot járásbíróvá nevezte ki.

— **Kirendelés.** Az igazságügyminiszter a zalaegerszegi törvényszék területére vizsgálóbírói állandó helyettesé Skoday Aurél zalaegerszegi törvényszéki bírót rendelte ki.

— **Takarékpénztári közgyűlés.** Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár r. t. február 8-án d. u. 2 órakor tartja XIV-ik évi rendes közgyűlését. Targysorozat: 1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kijelölése. 2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése. 3. A zárszámadás megállapítása és jóváhagyása, az évi nyereség felosztása iránti határozat hozatal; a felmentvény megadása. 4. Netáni indítványok.

— **Az O. M. K. E. zalaegerszegi kerülete.** Az ország minden valamirevaló városában megalakult az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesület vidéki kerülete és ezek a helyi érdekeken kívül áldásos tevékenységet fejtenek ki az országos szervezés munkakörében is. Zalaegerszegben is sikeres munkásságot fejt ki a nagykanizsai, a keszthelyi és a tapolcai kerület, — legutóbb pedig Zalaegerszegen került felszínre a csatlakozás eszméje, amennyiben a Kereskedelmi Kör minapi rendes évi közgyűlésén azt az indítványt terjesztették elő, hogy alakítsák meg az O. M. K. E. zalaegerszegi kerületét. A közgyűlés belátva a felvetett eszme aktualitását, azt elvileg elfogadta és az igazgató-választmányt a szervezés tanulmányozásával, előkészítésével és a megalakuláshoz szükséges teendőkkel megbízta. A tervezett olykép van kontemplálva, hogy ez a kerület magában foglalná Zalaegerszeg, Alsólendva, Lenti, Zalabaksa, Zalazentgrót és Zalalövő kereskedőt, akik az egyesületbe való belépésre legközelebb fel fognak szólítani és ha nevezett helyek kereskedői között akad legalább száz, akik belépnek az alakítandó kerületi egyesületbe, akkor a központi vezetőség belevonásával az alakuló közgyűlés rövidesen meg fog tartatni.

— **Hegyközségi közgyűlés.** Az alsólendvai hegyközség február hó 16-án délután fél 3 órakor Alsólendva nagyközség tanácstermében rendes tavaszi közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Az 1912 évi zárszámadás megvizsgálása és a felmentvény megadása. 2. Hegybíró és választmány választása. 3. Esetleges indítványok.

— **A járási ipartestület ügye.** Az alsólendvai ipartestület nemrég mozgalmat indított, hogy az ipartestületet járási ipartestületté fejlessze, amely magába foglalná a járás összes iparosai. A mozgalom igen szép eredményt járt, amennyiben a járás legtöbb községéből szívesen csatlakoztak az iparosok az akcióhoz, ugyannyira, hogy a járási ipartestület szervezői hamarosan elértek ahhoz a ponthoz, amikor kérvényüket Székely Emil járási főszolgabíró elé terjesztették. Itt azonban megrekedt a jobb sorsra érdemes ügy. A főszolgabíró azon az alapon, hogy a járási ipartestület eszméjéhez a járás összes iparosainak legalább kétharmada nem csatlakozott, elutasította kérésükkel a kérvényezőket. E szerint a járási ipartestület ügye egyelőre lekerül a napirendről.

— **Alapszabály-jóváhagyás.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a Zala megyei Általános Tanítótestület módosított alapszabályait jóváhagyta.

— **A megyei hírlapírás köréből.** A Nagykanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” szerkesztője, Kanizsa István megvált a lap szerkesztésétől. A lap szerkesztéséért a felelősséget a tulajdonos, ifj. Wajdits József vállalta.

— **Az alsólendva—nagykanizsai vasút.** Zala megye törvényhatósági bizottságának 1912. december hó 9-én tartott rendes közgyűlésén — tudvalegileg — kimondta, hogy az alsólendva—nagykanizsai h. é. vasút kiépítését kilométerenként 6000 koronával segíelje, a segély-összeget kölcsön útján szerzi be, a kölcsön visszafizetésére pedig egy százalék pótdátot vet ki, illetőleg a 3 és fél százalékos vasúti pótdátot egy százalékkal fölemeli. Arva Jajos alispán most arról értesítette a törvényhatósági bizottsági tagokat, hogy az egy százalékos megyei pótdát kivétele a f. évi február hó 10-én tartandó rendes közgyűlés tárgysorozatába fel fog vétetni és hogy a pótdát kivétele tárgyában hozandó határozathoz névszerinti szavazás mellett a szavazatok többsége szükséges.

— **Az ipartestület közgyűlése.** Az alsólendva-hosszafalui ipartestület február hó 2-án tartja évi rendes közgyűlését. A tárgysorozat a következő lesz: 1. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 2. Jegyző jelentése a lefolyt évről. 3. Számvizsgáló bizottság jelentése s a pénztársznak a felmentvény megadása. 4. Jövő évi költségvetés. 5. Tisztújítás. 6. Indítványok.

— **Kolerahír a közelben.** Csütörtökön az a riasztó hír terjedt el Alsólendván, hogy közvetlen közelünkben, Kapcán, kolerás megbetegedés történt s a beteg kétnapi szenvedés után kolerás tünetek között meg is halt. Utána jártunk a dolognak és a következőket tudtuk meg: Kapcán f. hó 22-én, szerdán tényleg meghalt egy Szabó József 22 éves legény, aki csak két napig volt beteg. A hatóság kutatói kezdte a halál okát s több gyanu körülmény arra engedett következtetni, hogy a legény kolerában halt meg, amit megerősített az is, hogy Szabó a kétnapi betegség ideje alatt erős hasmenésben és hányásban szenvedett. Erre a hatóság azokat, akik Szabóval az utolsó napokban érintkeztek, zár alá helyezte s elrendelte a holiszt felboncolását. A boncolást f. hó 23-án teljesítették dr. Józsa Fábán és dr. Preiss Mór alsólendvai orvosok s teljes határozottsággal megállapították, hogy Szabó halálát nem kolera, hanem hevény hashártyagyulladás kapcsolatos hevény bélhurut okozta. Ezután, minthogy semmi további gyanu nem forgott fenn kolerára, a hatóság a már elrendelt övintézkedéseket beszüntette.

— **A börtön felé.** Irta Gegus Daniel rendőrtanácos. Tábóri Kornél szerkesztette Nagyharang (Ujságírók könyvtára) legújabb — most megjelen — kötete ez, mely a bűnök világanak rejtelmeit tárja fel az olvasó előtt. A szerző aki hivatalánál fogva bepillantást nyer a társadalom hájtörteinek lelkivilágába s aki meglátja a börtön felé vezető út minden állomását is — kitűnő írónak, színes mesélőnek bizonyul, aki érző, hogy gazdag tapasztalásait és megfigyeléseit érdekesítően öntse formába. Az élet tragikus és önkéntelen humora övezi az alakokat, melyeket a szerző a maguk megdöbent mivoltában állít az olvasó elé, miközben valóságos megtörtént eseteket mond el és felderíti a nyomozás, a kihallgatás, s szövevények kibogozásának hol szomorú, hol humoros, de mindig ötletes és érdekesítő részlejt. A csinosan kiállított könyv 1 koronáért minden trafikban, könyvkereskedésben és vasúti állomáson kapható, vagy megrendelhető.

Ezeknek az intézményeknek a megteremtéséhez maguk a jegyzők látnának leginkább hozzá, mert hiszen jól tudják, hogy jobb és könnyebb valamit maguknak megcsinálni, mint az ahhoz szükséges eszközöket győtrő deputációzásokkal és folyamodványokkal kikunyorálni a kormánytól, vagy más felsőbb hatalomtól.

Alsólendva zárszámadásai.

18.040 korona maradvány.

— Saját tudósítónktól. —

Alsólendva nagyközség 1912. évi zárszámadásai most lettek összeállítva, s néhány nap óta közszemlére vannak kitéve a városházán, ahol az érdeklődők a hivatalos órák alatt megtekinthetik. A számadások főbb adatait — amelyek szerint a község múlt évi összforgalma 174,161 K 97 f volt, ebből bevétel 96,101 K 36 f, kiadás 78,060 K 61 f, maradvány 18,040 kor. 75 fillér — az alábbiakban adjuk:

A szorosan vett községi pénztár mérlege a következő:

Bevétel:

	K
Múlt évi pénztári maradvány	2134-87
Csukadombaijai, Ivánkóci, Kranowetter- és Palfalcsi-féle földbérekből	861-60
Közigazgatási fogház bére	400—
Közüvegőhid jövedelme	1577—
Pincék, bódék, jégvermekből	146—
Regale-kötvény kamatja	729—
Országos vásárokból	699-34
Heti vásárokból	527-60
Előfogati díjakból	159-01
Katonai átvonulási szállásbérekéből	120-46
Végrehajtási díjakból	154-42
Toloncköltés-térítmeny	82-32
Ipariskola	2636—
Előre nem láthatók	710—
Községi pótdadóból	31696-67
Összesen	42634-72

Kiadás:

	K
Városbíró fizetése	800—
Jegyzők fizetéséhez hozzájárulás és aljegyző lakbérére	2261-50
Pénztáros fizetése	1200—
Helyettes községbíró fizetése	120—

Községi orvos lakbérére	1266-66
Községi szülész nő fizetése	240—
Vágóbiztos	500-10
Közgyám	100—
Rendőörök	1890—
Éjeli örök	480—
Toronyóra kezelő	120—
Vágóhídi szolga	240—
Mezőőrök	480—
Hármasmalomi esküdt	100—
Lámpagyújtogatásra	974-66
Keményseprésért	32—
Utcatisztogatásra	807-54
Nyomatványokra és írodaszerekre	396—
Könyvekre és újságokra	85-50
Polg. iskolai tanárok nyugdíjára	120—
Jegyzők nyugdíjára	35—
Alsözghény nyugdíjára	177—
Tűzkárbiztosítás	100-28
Előfogatokra	585-50
Átvonulási szállásbér	200—
Állami és törvényhatósági utakra	502-60
Vasuti hozzájáró utra	283-96
Vicinális utakra és hidakra	136-60
Épületek fenntartása	70-36
Adókra	232-03
Illeték-egyenértékre	21-60
Polgári iskola fenntartására	600—
Községi ovoda	500—
Faiskola	474-26
Kántor-javadalmazás	56-64
Ipariskolai pótdadóra	882-22
„ államsegély	2706—
Kórház létesítésére	660—
Fertőtlenítésre	213-97
Rendőörök ruházatára	298-98
Tüzelő anyagokra	378-68
Jégveremre	93-10
Toloncköltés	598—
Vásártér bére	40-14
Szegény-alap segélyezése	2500—
Heti vásár-bérré	361-76
Előjárók fuvara és napidíja	214-37
70.000 kor. községi kölcsönre	3888-90
Himlőoltó nyirkre	21-15
Előre nem látott kiadások	3236-99
Közkutakra	247-66
Hármasmalomi postakihordó fizetése	24—
Atjárók aszfalt-törlési részlete	406-02
Hordójelező hivatal fenntartására	300-40
Összesen	33907-50

Az egyes alapok mérlege a következő:

Szegény-alap: Bevétel 2843 K 72 f, kiadás 30110 K 04 f. Tulkiadás 166 K 32 f.

Kórház-alap: Bevétel 19032 K 94 f, kiadás 10334 K 38 f. Maradvány 8698 K 56 fillér.
 Aszfalt-alap: Bevétel 8987 K 56 f, kiadás 14082 K 57 f. Tulkiadás 5095 K 01 fillér.
 Közmunka-alap: Bevétel 2060 K 70 f, kiadás 415 K 60 f. Maradvány 1645 K 10 fillér.
 Temető-rendezési alap: Bevétel 685 K 76 f, kiadás 6 K. Maradvány 679 K 76 fillér.
 Új város-ház-alap: Bevétel 1672 K 22 f.
 Új ovoda-alap: Bevétel 870 K 31 f.
 Munkássegély-alap: Bevétel 208 K 75 f.
 Növényzeti alap: Bevétel 416 K 16 f.
 Folyószámla-alap: Bevétel 11420 K 58 fill., kiadás 11420 K 58 f. Maradvány: —.

Esetek.

— Állandó rovat. —

Az a huncut Toplak. — Gyermekszáj. — Az iskolában. — Művelt beszéd.

Ide törvény, oda törvény, a régi krajcár-számitástól még mindig nem tudott elszakítani a mi népünk. Hiába ír, beszél, számol fillérekben a boltos, a paraszt azért csak „egy krajcárért” vesz gyújtót, „négy krajcárért” dohányt és ha elad valamit, annak az árát is forintokban és krajcárokban fejezi ki. Persze, nem ritkán vaskos tévedések okozója a régi, vagy az új számitási mód, s ilyen egy nem annyira súlyos, mint kellemtelen tévedés az, amit alább feljegyzünk.

Vasárnap délelőtt nagyvenetve állított be a Korona-vendéglőbe egy hármasmalomi ember. Egy liter hatvan krajcáros bort kért, s akkor is nevetett, mikor a bort elébe tették.
 Reverenciás bácsi, a vendéglős oldalát furja a kíváncsiság. Megkérdezi a parasztot, hogy min mulat olyan jóízűen. A paraszt odahajol hozzá és nagy titkolózva sugja:

— Pipa-szopókát vettem a Toplak urnál, aztán egy koronát adtam neki. Ő pedig eltévesztette az esetet és kilencvenet olvasott vissza. Hej, de jót nevettem rajta, hogy egyszer a Toplak ur is megcsalta magát!...

A parasztalatt együtt nevetett a vendéglős is. Hanem amikor fizetésre került a sor, akkor derült ki, hogy az atyafi nadrágja zsebéből előkerült pénz nem kilencven krajcár, hanem kilencven fillér.

Nagyott nevet erre a bácsi, aztán csak annyit mondott:

— Egye meg a Jellasics kutyája azt a Toplakot, de nagy huncut!...

Egy jóbarátom felesége anyai örömöknek nézett elébe. Igazamslan várakozás a családban. Már csak órák, esetleg csak felőrák választanak el az örvendetes családi eseménytől.

Barátom ölebe veszi hateresztendő kis fiát, a kis Karcsit, akinek a nevelésére anyai gondot fordítottak. Mondom, barátom ölebe veszi a kis fiát és gondolkodik. Azon gondolkodik, hogy mikép árulja el a nagy titkot Károlykának, a ki bizonyára olyan ártatlan, hogy még semmiről sem tud. Végre megszólal:

— Na fiaeszkám, hát most már igazán nem-sokára itt lesz a gölya!

— Igen? — feleli Károlyka korát meghazudtoló komolysággal. — Akkor most már igazán itt az ideje, hogy elszaladj a bábiért!

Az elemi iskolában a magyar történelemből magyarázott a tanító a kis nebulóknak és elbeszélte nekik a törökverő magyar hősök cselekedeteit.

Azután a következő kérdéssel fordul a kis fiukhoz:

— Mondja meg, aki tudja, hogy kitől kaptak ki legtöbbszőr a törökök?

Mély csönd. A tanító elégedetlenül csóvalta a fejét:

— Hát egyiktek sem tudja?

Végre egy kis fiu bátortalanul feláll az utolsó padban.

— No, mond meg, — biztatta a tanító, — kitől kapták a legtöbb verést a törökök?

— Az apuktól, — felelte mely tapasztalatait felbuzdulva a kis nebuló.

A szolgabírószágon tárgyalta egy ugynevezett „csirke-pórt.” A vádolt egy természetes falusi asszonyosság volt, kinek éveinek száma — ugylátszott — megszegyenítette a bibliai patriarkák

(Vége következik.)

— Jól van no, mivel tartozunk?

— Két porció paprikás hét garas, két üveg bor hat garas, az összesen tizenhárom garas.

— Tyhü! egy egész heti keresemnyem odavan, még ilyen drágán nem fizettem meg vacsorát életemben. Itt van ni! — s azzal egyenkint szedte elő a krajcárokat a zsebéből. — Magánál sem fogok ér többet paprikás enni, meglássam! Meg ez a bor is olyan, mintha ecet volna, igaz-e kendtek? — kérdé odalépve az ivókhöz s azzal marokra kapva a félig kiürült üveget, fenéki kihajtja annak tartalmát. — Ugy-e, nem haragszanak meg reám, szegény vándorlegényre, hogy pénz hijján a másét, jobb hijján az ecetes bort iszom meg, betyár uraimék?!...

Azok csodálkozáva néztek rá, Rudolf pedig bámulta ezt az ügyes játékot s eszser jobban megszerette az ő drága, hü kiserőjét. Ugyan ki mondaná rájuk ezek után, hogy itt a trónörökös mulat Kovácschal. De azért álmodni sem merne volna azt, amit Kovács már tisztán látott s ez utolsó tette is csak kísérlet volt, mert a betyár nem hagyna szó nélkül, ha valaki kihajtja az ő borát, hanem maga mellé ültetve addig itatná a merénylőt, míg vagy őt, vagy azt az asztal alá nem gyűrné az ital.

Ejfel felé járt az idő. A királyi édesdeden aludt a korcsmáros szobájában, a puhára vetett ágyon. Kovács mellette ült egy rozoga széken s figyelte az alvónak nyugodt, szép vonásait. Nem tudott aludni, valami előérzete volt, melyet nem volt képes megmagyarázni; egy titkos hang ugy unszolta őt, hogy menjen ki az istálló ajtajához, hogy nem tudott ellenállni a kísértésnek.

Közelhajolt Rudolfhoz, az halkán, egyenletesen lélekezett, Gondolta, hogy egyhamar nem

ébred fel s lábujjhegyen kiosont az ivón keresztül az udvarra. Ovatosan közeledett az istállóhoz, s szíve erősen dobogott, úgy érezte magát, mintha bünt menne elkövetni Odahajotta fejét az ajtóhoz. Nem csodálódott, hangok ütöttek meg fülét, tiszta, érthető hangok s ami még inkább megerősítette gyanúját, a betyárok idegen nyelven beszéltek. Reszketni kezdett, szíve dobogását szinte hallani lehetett; félt, hogy észreveszi valaki.

Pillanatra mintha megszűnt volna a társalgás. Talán csak hallucinációja volt az imént?... De nem, hallga csak, újra kezdik.

— Ezek ugyan kevesen vannak! — mondja az egyik.

— Könnyű lesz velük elbánni! — vélte a másik.

— A korcsmárost, meg a szökét össze-kötözzük s a királyfival végezve, hajnalra már messze lehetünk innen. Sohasem fogja megtudni senki, hogy ki ölte meg Rudolft, — hagyja rá a harmadik.

— De hátha mégsem ők azok? — kételkedik egy.

— Hát nem ismertem meg a trónörökösöt? Oh, te bárgyu! — tromfolták le hárman is.

— Hja, a ruha nem sokat változtat az emberen, az arc ugyanaz marad! Hahaha! — hallatszák ismét egy hang.

— Tehát mikor a kakas egyet kukorékol, megrohanjuk őket!

— Jól van, legyünk készen!

S megsörrentek a fegyverek.

Rövid szünet után egyik ismét megszólalt:

— Szegény ördögök, milyen nyugodtan alsznak! Azt gondolták, hogy ostoba játékkal félrevezetnek bennünket...

HIREK.

életkorát. Szóval a vádlott asszonyt valami kihágásért érzékeny pénzbírságra ítélték.

— Van-e még valami mondani valója? — kérdezte a szolgabíró.

A terhelt, aki az egész tárgyalás folyamán uri stílusban akart beszélni, azt felelte:

— De igen. Arra kérem mindazonáltal a tekintetes bíróságot, hogy az ítéletet szemközt méltóztatna engem büntetlen előéletem folytán más állapotba helyezni.

— Micsoda? — rivalt rá a bíró rémülten. A kofa megadta a magyarázatot:

— Vagyis felebbezek.
A bíró megkönnyebbülve sóhajtott fel.

Két kis leány találkozik a patika előtt.
— Gyere haza, Marcsa! — szól a nagyobbik.
— Nem mehetek; még egy félórát kell várnom az orvosra.
— Kinek viszed?
— Az édes anyámnak!
— Mi a baja?
— *Tüdőhurok.*

Gyjtötte: MIKI

Ügybeosztás a járásbírószágon

Az alsólendvai kir. járásbírószágnál a bírói és kezelői teendők az 1913. évre a következőképpen oszthatók be:

I. Dr. Gefferth Elek kir. járásbíró ügykörébe tartoznak: 1. az elsőbűnű ügyek; 2. a végrehajtási ügyek; 3. az örökösödési ügyek; 4. az örökösödési és hagyományi bizonyítványok kiadására vonatkozó ügyek; 5. a polgári vegyes ügyek, ideértve a lakbér-felmondási ügyeket is; 6. az egészségügyi kísérletek felvétele és elintézése; 7. az anyakönyvi kiigazítási ügyek; 8. a szóbeli keresetek, kérelmek és nyilatkozatok felvétele, kivéve a büntügyi jelentéseket s büntügyekre vonatkozó szóbeli kérelmeket s nyilatkozatokat; 9. a kir. közjegyző helyettesítése s közzérendelések felvétele.

II. Csizsár Sándor kir. járásbíró ügykörébe tartoznak: 1. azon sommás perek, melyekben az alperes s ha több alperes van, az első helyen megnevezett alperes neve a betűsor M—Z-ig betűinek valamelyikével kezdődik; 2. a polgári megkeresések.

III. Bíró Lajos kir. járásbíró ügykörébe tartoznak a telegkönyvi ügyek.

IV. Dr. Szűcs Zoltán kir. járásbíró ügykörébe tartoznak: 1. azon sommás perek, melyekben az alperes, illetve az első helyen megnevezett alperes neve a betűsor A—L-ig terjedő betűinek valamelyikével kezdődik; 2. a fizetési meghagyási ügyek.

V. Dr. Horváth Ferenc kir. aljárásbíró ügykörébe tartoznak: 1. a vétség és kihágási ügyek, beleértve a fiatalokor terheltek büntügyeit is; 2. a büntviszágálatok; 3. a büntető megkeresések; 4. a büntető vegyes ügyek; 5. a büntviszágálati s a vétségi és kihágási ügyekre vonatkozó szóbeli feljelentések, kérelmek s nyilatkozatok jegyzőkönyvbe vétele.

A vizsgáló-bíró állandó helyettese dr. Gefferth Elek kir. járásbíró.

A szóbeli panaszok, keresetek, kérelmek, nyilatkozatok úgy polgári, mint büntető ügyekben keddi napokon, s ha e nap ünnep, a legközelebbi köznapon vétetnek jegyzőkönyvbe. Ugyanakkor tartanak a törvényt napok is. E napokon tehát a felek, ügyek tárgyalása végett — annál a bírónál, akinek ügykörébe az ügy mint sommás per tartozik — megjelenhetnek.

Az 1913. év tartamára három jegyzői iroda alakítottak, melyeknek személyzete a következő:

I. számu jegyzői iroda: Kezelő: Rosenberg Mór irodatiszt, állandó helyettese Téglás József, kezelő-segéd Lippa József.

II. számu jegyzői iroda: Kezelő: Németh Sándor irnok, állandó helyettese Rosenberg Mór irodatiszt, kezelő-segéd Tóth József díjnok.

III. számu jegyzői iroda: Kezelő: Téglás József irnok, állandó helyettese Németh Sándor, kezelő-segéd Veszely József díjnok.

A polgári és büntető irattart Rosenberg Mór irodatiszt kezeli.

A telegkönyvi osztálynál az összes kezelési és leirási teendőket Rósás János telegkönyvezető (állandó helyettese Ujlaky László ítkvezető) közvetlen felügyelete mellett az eddig fennálló és a fentebbiekkel nem érintett külön iroda teljesíti.

A telegkönyvi irattart Francics Sándor irnok kezeli.

— **Személyi hír.** Hertelendy Béla zalaegerszegi pénzügyi számtanáncos hétfőn és kedden városunkban tartózkodott, ahol a takarékpénztárakat vizsgálta meg. Hertelendy a múlt héten a belatinczi takarékpénztárt is megvizsgálta.

— **Gyászhir.** Az alsólendvai járási papság egyik legnépszerűbb tagja hunyt el az elmúlt héten. Szalay István bántornyai plebános és tanfelügyelő a halott, akit hosszas betegeskedés után, élte delén ragadott el a halál. Szalay ugy a fájrájában, mint messze a fára határain túl igen népszerű ember volt s mint a vendvidéki iskolák tanfelügyelője, a magyarosítás érdekében áldásos tevékenységet fejtett ki. Gyakran megfordult Alsólendván is, a hova szoros rokoni és baráti kötelek fűzték. Halála bár nem jött váratlanul, ismerősei s fájrájának népe körében — amely a bálványozásig szerette a jókedélyű, barátságos embert — mégis igen nagy részvétet keltett s ez a részvét impozáns módon nyilvánult meg a szerda délelőtti temetésen, melyen a környekbeli tanítószágon és a járás papságain kívül több ezernyi hívő vett részt. — Szalay István 1845. aug 17-én született Alsólendván; pappá szentelték 1868. okt. 18 án. Alsólendván, Bagonnyán és Bántornyán káplánoskodott s az utóbbi helyen neveztek ki plebánosnak s ott is működött egészen a haláláig.

A megboldogult plebános haláláról az alsólendvai esperesi kerület papsága a következő gyászjelentést adta ki:

„Az alsólendvai esperesi kerület papsága fájdalommal jelenti, hogy főtisztelendő Szalay István bántornyai plebános és tanfelügyelő, a halottak szentségeinek átjatos felvétele után folyó hó 20-án az Úrban elhunyt. A megboldogult hült tetemet folyó hó 22-én délelőtti 10 órakor fogjuk a lelkiüdvéért bemutatott gyászmisze után a bántornyai temetőben örök nyugalomra helyezni. Kelt 1913. évi január hó 20-án. R. I. P.“

— **Dr. Szűcs Zoltán — járásbíró.** A hivatalos lap tegnapielőtti száma közölte, hogy a király dr. Szűcs Zoltán alsólendvai kir. aljárásbíró járásbíróvá nevezte ki.

— **Kirendelés.** Az igazságügyminiszter a zalaegerszegi törvényszék területére vizsgálóbírói állandó helyettesé Skodaj Aurél zalaegerszegi törvényszéki bírót rendelte ki.

— **Takarékpénztári közgyűlés.** Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár r. t. február 8-án d. u. 2 órakor tartja XIV-ik évi rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kijelölése. 2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése. 3. A zárszámadás megállapítása és jóváhagyása, az évi nyereség felosztása iránti határozat hozatal; a felmentvény megadása. 4. Netáni indítványok.

— **Az O. M. K. E. zalaegerszegi kerülete.** Az ország minden valamirevaló városában megalakult az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesület vidéki kerülete és ezek a helyi érdekeken kívül áldásos tevékenységet fejtenek ki az országos szervezés munkakörében is. Zalamegyében is sikeres munkásságot fejt ki a nagykanizsai, a keszthelyi és a tapolcai kerület, — legutóbb pedig Zalaegerszegen került felszínre a csatlakozás eszméje, amennyiben a Kereskedelmi Kör minapi rendes évi közgyűlésén azt az indítványt terjesztették elő, hogy alakítsák meg az O. M. K. E. zalaegerszegi kerülete. A közgyűlés belátva a felvetett eszme aktualitását, azt elvileg elfogadta és az igazgató-választmányt a szervezés tanulmányozásával, előkészítésével és a megalakuláshoz szükséges teendőkkel megbízta. A tervezett olykép van kontemplálva, hogy ez a kerület magában foglalná Zalaegerszeg, Alsólendva, Lenti, Zalabaksa, Zalazentgrót és Zalalövő kerületét, akik az egyesületbe való belépésre legközelebb fel fognak szállítani és ha nevezett helyek kereskedői között akad legalább száz, akik belépnek az alakító kerületi egyesületbe, akkor a központi vezetőség belevonásával az alakuló közgyűlés rövidesen meg fog tartatni.

— **Hegyközségi közgyűlés.** Az alsólendvai hegyközség február hó 16-án délután fel 3 órakor Alsólendva nagyközség tanácstermében rendes tavaszi közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Az 1912 évi zárszámadás megvizsgálása és a felmentvény megadása. 2. Hegybíró és választmány választása. 3. Esetleges indítványok.

— **A járási ipartestület ügye.** Az alsólendvai ipartestület nemrég mozgalmat indított, hogy az ipartestületi járási ipartestületi fejlesztése, amely magába foglalná a járás összes iparosai. A mozgalom igen szép eredménnyel járt, amennyiben a járás legtöbb községéből szívesen csatlakoztak az iparosok az akcióhoz, ugyannyira, hogy a járási ipartestület szervezői hamarosan elértek ahhoz a ponthoz, amikor kérvényüket Székely Emil járási főlzolgabíró elé terjeszthették. Itt azonban megrekedt a jobb sorsra érdemes ügy. A főlzolgabíró azon az alapon, hogy a járási ipartestület eszméjéhez a járás összes iparosainak legalább kétharmada nem csatlakozott, elutasította kérésükkel a kérvényezőket. E szerint a járási ipartestület ügye egyelőre lekerül a napirendről.

— **Alapszabály-jóváhagyás.** A vallás- és közoktatástügyi miniszter a Zalavármegyei Általános Tanítótestület módosított alapszabályait jóváhagyta.

— **A megyei hírlapírás köréből.** A Nagykanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” szerkesztője, Kanizsa István megvált a lap szerkesztésétől. A lap szerkesztéséért a felelősséget a tulajdonos, ifj. Wajdits József vállalta.

— **Az alsólendva—nagykanizsai vasút.** Zalavármegye törvényhatósági bizottságának 1912. december hó 9-én tartott rendes közgyűlésén — tudvalegőleg — kimondta, hogy az alsólendva — nagykanizsai h. é. vasút kiépítését kilométerenként 6000 koronával segíeljezi, a segély-összeget kölcsön útján szerzi be, a kölcsön visszafizetésére pedig egy százalék pótdátot vet ki, illetőleg a 3 és fél százalékos vasúti pótdátot egy százalékkal fölemeli. Arva Lajos alispán most arról értesítette a törvényhatósági bizottsági tagokat, hogy az egy százalékos megyei pótdát kivétele a f. évi február hó 10-én tartandó rendes közgyűlés tárgysorozatába fel fog vétetni és hogy a pótdát kivétele tárgyában hozandó határozatához névszerűen szavazás mellett a szavazatok többsége szükséges.

— **Az ipartestület közgyűlése.** Az alsólendva-hosszafalusi ipartestület február hó 2-án tartja évi rendes közgyűlését. A tárgysorozat a következő lesz: 1. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 2. Jegyző-jelentése a lefolyt évről. 3. Számvizsgáló bizottság jelentése s a pénztársnak a felmentvény megadása. 4. Jövő évi költségvetés. 5. Tisztújítás. 6. Indítványok.

— **Kolerahir a közelben.** Csütörtökön az a riasztó hír terjedt el Alsólendván, hogy közvetlen közelünkben, Kapcán, kolerás megbetegedés történt s a beteg kétnapi szenvedés után kolerás tünetek között meg is halt. Utána jártunk a dolognak és a következőket tudtuk meg: Kapcán f. hó 22-én, szerdán tényleg meghalt egy Szabó József 22 éves legény, aki csak két napig volt beteg. A hatóság kutatói kezdte a halál okát s több gyanus körülmény arra engedett következtetni, hogy a legény kolerában halt meg, amit megerősített az is, hogy Szabó a kétnapi betegség ideje alatt erős hasmenésben és hányásban szenvedett. Erre a hatóság azokat, akik Szabóval az utolsó napokban érintkeztek, zár alá helyezte s elrendelte a holiszt felboncolását. A boncolást f. hó 23-án teljesítették dr. Józsa Fábian és dr. Preiss Mór alsólendvai orvosok s teljes határozottsággal megállapították, hogy Szabó halálát nem kolera, hanem heveny hashártyagyulladás kapcsolatos heveny bélhurtt okozta. Ezután, minthogy semmi további gyanu nem forgott fenn kolerára, a hatóság a már elrendelt övöntőkedéseket beszüntette.

— **A töltés felé.** Irga Guesz Daniel rendőrtanácsos. Tábori Kornél szerkesztette Nagyharang (Újságírók könyvtára) legújabb — most megjelent — kötete ez, mely a bűnök világnak rejtelmeit tárja fel az olvasó előtt. A szerző aki hivatalánál fogva bepillantást nyer a társadalmi hajótörteinek lelkiállába s aki meglátja a börtön felvezető út minden állomását — kifutó irónak, szines mesélőnek bizonyul, aki érti hozzá, hogy gazdag tapasztalásait és megfigyeléseit érdekfeszítően öntse formába. Az élet tragikus és önkéntlen humor ávezi az alakokat, melyeket a szerző a maguk megdöbbentő mivoltában állít az olvasó elé, miközben valóságsgal megtörtént eseteket mond el és felderíti a nyomozás, a kihallgatás, s szövénnyek kibogozásának hol szomorú, hol humoros, de mindig ötletes és érdekfeszítő rejteljéit. A csinosan kiállított könyv 1 koronáért minden trafikban, könyvkereskedésben és vasúti állomáson kapható, vagy megrendelhető.

— **Gazdasági szakelőadás.** F. hó 18-án a petesházi Gazdakörben mintegy 100 főnyi hallgatóság előtt előadást tartott dr. Schandl Károly gazd. segédtitkár, a Magyar Gazdaszövetség előadója. A tanulságos, mindvégig feszült érdeklődéssel hallgatott előadás az általános gazdasági támogatás szükségességéről és hasznáról, a hitelről, az állatbiztosításról és a tejszövetkezetekről szólt. A hallgatóság lelkében mely nyomokat hagyott. Dr. Schandl-t előadása végén zajosn megénelezték.

— **Amerikába szökött plebános.** Schaffer Sándor farkastalvai plebános nyolc nap előtt eltűnt talajából és azóta nyoma veszett. Távozásakor a plebáni hivatalt lezárta és értékes tárgyait magával vitte, csak bútorait hagyta ott. A plebános zavaros anyagi helyzetben él, nap-nap után árverésekkel zaklatták váltó zsrálások miatt, melyeket rokonainak adott. Tegnapelőtt aztán gróf Mikécs János szombathelyi püspökhöz értesítés érkezett Hamburgból az eltűnt plebánostól, a melyben közli, hogy Amerikába menekült, mert az egyházi pénzeket, a melyeket most az alapítványi takarékpénztárba be kellett volna szálítani, rendetlenül kezelte. A szökés kínos feltűnést keltett.

— **Akinek ördöge van.** Gyurán Gábor lendvaufaljai földműves nemrég súlyos beteg lett. Családja megpróbálkozott minden háziszerrrel, de a gazda állapota csak nem akart javulni, sőt egyre rosszabbodott. A múlt heten Gyurán állapota igazán válságosra fordult. Gyuránné ekkor elküldött egy „tudós asszony”-hoz, hogy jöjjön el és állapítsa meg az ura baját. A „tudós asszony,” névszerint Bernyák Jánosné, el is ment a beteghez, megnézte és egy szempillantás alatt kész volt a véleményével.

— Ördöge van neki, ki kell belőle verni, akkor jó lesz minden!

Gyuránt két személy leemelte az ágyról, közrefogták és nekilátott, hogy tűzfavesszőkkel kiverjék belőle az ördögöt. A szegény, beteg embert ütöttek, verték, míg nem a nagy ordításra berohantak a házbeliek és Gyuránt kiszabadították kellemetlen helyzetéből. Gyurán persze még betegbő lett, a lendvaufaljai véleménye szerint minden bizonyos azért, mert nem hagyta magából egészen kiverni az ördögöt...

— **Táncmulatság.** A Lentfi-Iparos Olvasókör saját könyvtára javára február 16-án, a Deutsches József-féle vendéglőben zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este fél 8 órakor. Belépődíj személyenként 1 korona, családjegye 2 kor. 40 fillér.

— **A „Kultura” új kötőben.** Megszokott pontos időben jelent meg a Kultura folyó évi I. száma, melynek új borítékja a folyóiratot kellemesebb külsőben mutatja. Fekete és kék színben világos-barna alapon tartott stíluszerű alakja már elárulja, hogy halad. Kései közt figyelemre méltóbbak: Turnowsky Sándor: A haboru filozófia, Peredi A.: Uram a jomusát, Rexa D.: Zachy M. 12 illusztrációja Fausthoz, László L.: Büvöllet. Radványi Ruttkay E. Extordulón és sok, sok más. Felütnést keltő lesz új rovata, mely „Kultura” cím alatt satyrikus megjegyzésekkel ostromozza a kor ferde kinövését, melyek közt a „Minden kezdet nehez” című igen sikerült. Figyelmeztetünk, hogy a Röttig Gusztáv és Fia cég kiadásában megjelenő Kultura nem tevesztendő össze a folyó hiban megjelent és erős felekezeti szemlélettel szerkesztett új folyóirattal, mely egyező elnevezéssel szintén Kultura nevet nyert, mi a régebbi ketű és kötetlen irányú Kultura-val való elcserepést lehetővé teszi. A Kultura szerkesztőségét az új lap csak arra serkenti, hogy folyton növekedő erejével minél nagyobb élvezetet nyújtson közönségének. A két folyóirat nemes versenysége a szép és jóert csak hazai irodalmunk fellendülését segíti elő. Dacára gazdagabb tartalmának és tartalmasabb műmellékleteinek, a Kultura előfizetési ára maradt a régi, évenként 20 korona. Megrendelhető Röttig Gusztáv és Fia cégnél, Sopronban.

— **Vasuti szerencsétlenség.** Nagykanizsáról jelentik: Szerdán reggel a Szombathelyről Nagykanizsa felé induló tehervonatot Bucsu-szentlászló felé két kilométer távolságban egy vegyesvonat utolérte és beleütődött. A tehervonat zárkalauza, Borhi József nagykanizsai vasutas, oly súlyos zúdódásokat szenvedett, hogy nyomban meghalt. A vegyesvonat vezetője a nagy ködben csak akkor vette észre az előtte futó tehervonatot, amikor a gépet megállítani már nem lehetett és így teljes erővel belerohant a tehervonatba. A tehervonatnak hat, a vegyesvonatnak két kocsija kisiklott. A romokat két óra alatt eltakarították. Borhi, aki életét vesztette, családosa és négy gyermek apja. Más sebesülés nem történt.

— **Megfagyott.** A múlt szerdán a keszthelyi uton, Vonyachóvó közel, egy vándorlegényt az országot mentén levő árokból megfagyva találtak. A szerencsétlen ember, kinek kilétét még nem tudták megállapítani, Keszthelyre szállították.

— **Az egyhuzamos tanítás és az elemi iskolák.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter tegnap körrendeletet intézett az ország valamennyi elemi iskolái igazgatószághoz, amelyben az egyhuzamos tanítás dolgát szabályozza. A körrendelet így szól: „Az egyhuzamos tanítást általában nem, és évről-évre történő újabb elbírálás alapján kivételesen is csak ott engedhet meg, ahol az egy osztályba (egy iskolába) beírt tanulóknak számbavendő százaléka a községen kívül jelentősebb távolságra eső helyekről kénytelen az iskolába bejárni. Megjegyzem azonban, hogy az engedély megadását minden egyes esetben magammak tartom fenn, s hogy a helyi viszonyok kényszerítő voltaként valódiságért a felelősséget minden egyes esetben a kir. tanfelügyelő ur lesz köteles vállalni. Hogy pedig a jelen tanévben megindult tanítás zavartalanul tovább folytasson, átmenetileg megengedem, hogy azokban az iskolákban, melyekben ez idő szerint a tanítás egyhuzamosan történik, a jelenlegi állapot a folyó tanév végéig fentartassék.”

— **Tűz.** Szécsiszentlászló községben hétfőn este 9 órakor kigyulladt és elégett Jankó Dániel lakóháza. A padlason felhalmozott 50 méter-mázsányi széna és a kamrában levő nagymennyiségű gabona és élelmiszer s az összes gazdasági épületek a tűz martalékául estek. A tűz oka eddig ismeretlen.

— **Hármas ikrek.** Puskás Andrásné zalaöcsi asszony tegnapelőtt hármas ikret szült. Az ikrek közül kettő leány, egy meg fiú. Ugy az anya, mint a három apróság — mint mondani szokás — a körülményekhez képest jól érzi magát. Érdekes, hogy a boldog családapát a nő istenadás annyira elkeserítette, hogy világgá ment s most senki sem tud a hollétééről.

— **Házasságok statisztikája.** A statisztikai hivatal jelentése szerint az 1912. év december havában 30.368 pár kötött házasságot a magyar birodalomban. Az 1911. december havával összehasonlítva, 1912-ben 5751-gyel kevesebb házasságkötés történt; a tizenegy első hónapot tekintve pedig 14.462-vel kevesebb a házasságkötések száma, mint az 1911. év tizenegy első hónapjában volt. A kötött 30.368 házasság közül 216 volt vegyes. Keresztény-zsidó házasság 90 kötetett s ezek közül 37-ben a menyasszony, 53-ban pedig a vőlegény tartozott a zsidó felekezethez. A vegyes házasságok közül 806 esetben történt megegyezés a gyermekek vallása iránt, 367 esetben az apa, 439 esetben pedig az anya vallása javára. A legtöbb megegyezés a róm. kath. és a református vallásnak kedvezett (440, illetőleg 240). A 90 keresztény-zsidó házasságból 12 esetben történt megegyezés, 9 esetben a keresztény, 3 esetben pedig a zsidó fél vallásának javára.

— **Kérelem a tanítókhöz!** Tisztelt Kartársaim! A folyó év folyamán egy gyűjtőmunkát szándékozom összeállítani, amelynek címe „Magyarországi elemi népiskolai tanítók név- és lakásjegyzék” lesz. Talán mondanom sem kell, hogy ezen kötet egy alig nélkülözhető kézikönyve lesz úgy az egyes tanító-egyesületeknek, mint a tanítószeg egyesideinek. Felkérnem ennél fogva igen tisztelt kartársaimat, hogy ezen munkámban szíves támogatásukat tőlem meg ne vonják. Minden elemi iskolai tanító, tanítónő, állami, községi, felekezeti stb. legyen szíves egy lev.-lapon vagy levélben személyre vonatkozólag a következő adatokat címre meg okvetlen elküldeni: 1. Név. 2. Vallás. 3. Születési ideje, helye. 4. Hol vágte elemi-, középiskolai és tanítóképzői tanulmányait? 5. Tanítói oklevelét hol és mikor szerezte? Milyen képesítése van még? 6. Milyen tanfolyamokat látogatott? 7. Hol működött oklevele megszerzése óta? (Időrendben felsorolandók. Az iskolák jellege is megnevezendő.) 8. Mikor nősült, illetve mikor ment férjhez? (A nők itt jegyezzék be férjük nevét és foglalkozását is.) 9. Hol működik jelenleg? Milyen jellegű iskolánál? (Tanító, tanítónő, igazgató, igazgatónő-e?) 10. Szolgálati éveinek száma. 11. Jelenleg mennyi fizetése van? 11. Volt-e jutalmazva, mikor és miért? 13. Milyen más tisztelet tölt be a tanításon kívül? 14. Irodalmi munkásságot fejtett-e ki? (Megnevezendő a lapok, folyóiratok, melyekben cikkei, értekezései és szépirodalmi munkái megjelentek, esetleg az általa írott könyvek címei.) 15. Teljes címe. (Község, utolsó posta, vármegye.)

Kartársi tisztelettel

Nyágova, Máramaros vármegye

Budaváry László

állami tanító.

— **Magyar borkivitel.** Az osztrák hivatalos statisztika szerint 1912. évi januártól szeptember végéig 857.853 métermázsányi hordóbort szállítottak Magyarországból Ausztriába, míg a megelőző év hasonló időtartama alatt 451.742 mm. A többlet tehát 406.111 mm.

— **A kegyetlen mostoha.** Csőrics János udvarhelyi napszámosa rokonai értesítették a csendőrséget arról, hogy Csőrics második felesége férjének első házasságából származott négyéves fiát naponta kékre veri, a téli hidegben meztelenül járatta, izzó paraszat dob a testére és mindenféle módon kínozza. A csendőrök megjelentek a lakásban és a kis fiút félig megfagyva egyedül találták. A gyermek sírva mondta el, hogy az anyja éhezett, de megtöltötte neki, hogy valakinek szólnon arról, hogy őt őríti-ve. A szomszédok azonban hajmeresztő részleteket mondtak el a rossz mostoha bánásmódjáról. Elmondották, hogy ők meleg ruhát adtak a didergő gyermek testére, de az anyja letépi róla a meleg ruhát és a legnagyobb hidegben könnyű, nyári felöltőben járatta. Az apja egész nap nincsen otthon, de egyébként sem törődik azzal, hogy a felesége mit művel a gyermekekkel. A rokonság, mely a nyomozásnál jelen volt, a gyermeket magához vette és vállalta fölnevelését. Az asszony ellen a büntető eljárást megindították.

— **A „Vasárnapi Újság”** január 26-iki száma sok pompás aktualis képet közöl: az új Nemzeti Színház pályadíjat nyert terveit, Vadász Miklós művészi képét Varsányi Irénről, eredeti képeket a francia elnök-választásról, a családalmi török táborból, a farsangi divatról, stb. A szépirodalmi olvasmány kedvelőket Krudy Gyula vig regénye, Bárony István vadászcíkke, Schöpflin Aladár színházi levele, Vargha Gyula, Oláh Gábor és Koroda P. versei, egy érdekes francia regény csalogatjai. Egyéb közlemények: aktualis arcképek s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, sakkjáték, stb.

A „Vasárnapi Újság” előfizetési ára negyedevre öt korona, a „Világkrónika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Újság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyanígy megrendelhető a „Képes Neplap”, a legolcsóbb újság a magyar népszámára, felévre 2 korona 40 fill.

GAZDÁK ROVATA.

Milyen befolyása van az éghajlatnak a gabonafélék termesztésére?

Az éghajlatnak óriási befolyása van a gabonafélék termesztésére, mert szabályozza egyrészt a termés mennyiségét, másrészt azok minőségét. Általában a szárazságra hajló meleg éghajlat alatt a gabonafélék gyengébb termést adnak. Itt a növénynek gyorsabban kell fejlődnie, mert különben elűl, s így rövidebb lesz a tenyészideje, gyorsabban bokrosodik, szára meg és előbb ér. E rövid idő alatt kevesebb tápanyagot vehet fel s így a végeredmény, a termés nagysága is kisebb. Innét van, hogy az Alföldön egyáltalában gyengébbek a termések, mint a kedvezőbb éghajlatú Dunántul. Innét van továbbá, hogy termésátlagaink jóval a nyugati államok átlagai mögött maradnak. Ezt igen sokan rossz gazdálkodásnak tudják be. Azt mondják, ha a külföldi gazda 16—18 mm. átlagtermést ér el, akkor szegény, hogy a magyar gazda sokkal jobb talaján örül, ha 8 mm. átlagtermést kap. A vádaskodás teljesen alaptalan. Az illetők csak beszélnék, mert hosszú a nap, de nem találják meg az igazi okot. Jobb természetűs mindenestere sikerül országos átlagtermésünkkel emelni, de ha a magyar gazda megfeszülés is dolgozza talaját és a legokoszerűbben jár is el, a külföldi eredményekért hiába fáradozik. A mi száraz éghajlatunk annak utját állja, ez pedig erősebb minden ember erőnél. Visszautasítjuk tehát a vádat, mely szerint azért nincs olyan termésünk, mint a külföldieknek, mert rossz gazdák vagyunk. Igenis belátjuk, hogy helyes természetűs fokozhatjuk termésátlagainkat, de külföldi példákkal sohase ámsítsuk magunkat.

Az éghajlat lényegesen hat a termés minőségére is. A száraz, meleg éghajlat kedvez a termesztésnek. Innét van, hogy az Alföld száraz, meleg éghajlata alatt, a Tiszamentén terem a világ első minőségű búzája, amelynek lisztle nagy és kitűnő összetételénél fogva a legjobb lisztle adja. Lisztle kiadás és tésztleja cigarettapapír vékonyaságig nyújtható. Ezért a magyar asszony könnyen készítle rétesét. A külföldi buza lisztle tartalmazatlan, tésztleja nem nyújtható, miért is rétes készítéséhez nem is értenek s annak csak mése híret ismerik. Hiába törekednék a német gazdák magyar búzához hasonlólt termesztetni, igyekezete

nem sikerül, mert hiányzik a hozzá szükséges éghajlat. Balgaság lenne őt ezért kisebbiteni. Ép olyan balgaság, mint mikor magunkat kisebbitjük a külföldi nagy átlagtermések elmaradásáért.

A száraz, meleg éghajlat nem kedvez a keményítő kifejlődésének, ezért az Alföldön kiváló sörpápt nem is tudunk termeszteni, mert annak magja üveges törésű, keményítőben szegény, sikerben meg gazdag s így a sörgyárost, aki éppen az ellenkezőjét keresi, nem elégíti ki. Ahol enyhébb az időjárás, több a csapadék, ott elsőrendű sörárpa terem. Az Alföldön tehát kár volna a sörárpa-termesztés erőltetése, ott maradjunk a takarmányárpa mellett.

A rozs és zab már nem annyira kényesek, sikerrel termeszthetők az ország minden vidékén.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejtethetetlen jó férjem elhunytá és temetése alkalmával az engem ért súlyos fájdalmat részvételükkel enyhíteni igyekeztek, ez uton mondok hálás köszönetet.

Alsólendva, 1913. január 20.

Özv. dr. Tersánczky Gyuláné.

5964—912. tk. sz.

Póthirdetmény.

Az alsólendvai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közönségre teszi, miszerint az Alsólendvai Takarékpénztár végrehajtónak Hank Gézáné sz. Csaplovics Emilia és társa végrehajtást szenvedő elleni 500 kor. s jár. iránti végrehajtást ügyében az 5876—912. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben az alsólendvai 1408. sz. tkvi 604—32. hrsz. egész ingatlan 1689 korona és a lendva-ujfalui 168. sz. tkvi 796. hrsz. ingatlan 626 kor. kiküldési árban Alsólendván, a kir. járásbíróóság árverési termében

1913. március 1. napjának d. e. 9 órájára

küldött árverés az 1881: LX. tc. 167. §-a alapján a Pinkafői Községi Hitelpénztár végrehajtó érdekében is 4000 kor. tőke követelése, valamint a 4000 kor. tőke után 1911. január 1-től járó 6 százalék kamata, 8 százalék késedelmi kamata, 190 kor. 99 f eddigi és ezuttal megállapított 55 kor. 35 fillér és a még felmerülő költség kielégítése végett megtartatni fog.

Alsólendva, 1912. november hó 15-én.

Csiszár s. k., kir. jbró.

1300 1912. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Dr. Chilkó Sándor végrehajtó javára a nagykanizsai kir. törvényszék 1912. évi 7613 p. sz. kielégítési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíróóság 1912. V. 690 2. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 368 K — fill. követelés s járuléka kielégítésére Lendvarózsavölgy községben

1913. január hó 30-án d. u. 1/4 órakor

egy G. D. számú cséplőgép, egy Marchal Sons Co. feliratu 11536. számú motor és egyéb ingóságok 3000 korona becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kiküldési áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tettetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többelhez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1913. jan. 15.

H a v e l, kir. bír. vjhajtó.

Más vállalat miatt egy közismert jóforgalmu vendéglő

szálló szobákkal, fedett tekepályával, nagy kerttel, jó menetelű mészárszékkel és melléképületekkel együtt

bérbeadó, később esetleg eladó.

Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos:

Kalchbrenner Ferenc

STRIDÓVÁR.

8-5

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém Alsólendva és vidékének n. é. közönségét értesíteni, hogy Alsólendván a Főuton (Tivadar-féle ház) levő özv. Horváth Lajosné-féle

borbély- és fodrász-üzletet

átvettem s azt a higienia követelményeinek megfelelően a legmodernebb kellékekkel felszerelve, saját nevem alatt tovább vezetem.

Ama körülmény, hogy több évig a főváros legnagyobb üzleteiben voltam alkalmazva, remélni engedni, hogy t. vendégeim legkényesebb igényeit is ki tudom elégíteni.

Hajmunkákat, kéz- és körömápolást, valamint tukszemvágást mérsékelt díjak mellett **háznál is** elvállalok.

A n. é. közönséget gyors és pontos kiszolgálásról, jó munkáról és tisztaságról biztosítva, szíves pártfogást kér

teljes tisztelettel **BECK OSZKÁR**
borbély és fodrász.

Lendvarózsavölgy községben egy jóforgalmu

Vendéglő
családi okból azonnal eladó.

Bővebb felvilágosítást nyújtanak: 3-1

Kosztricz Testvérek Lendvarózsavölgy
u. p. Belatine (Zalamegye.)

Alsólendva nagyközség

határában harminc magyar hold jó fekvésű és minőségű szántóföld, két hold szőlő fél hold gyümölcsösselegjobb karban kedvező fizetési feltételek mellett szabad kézből — részletekben is — **ELADÓK.** Bővebbet

Isoó Ferenc ügyvédnél A.-lendva.

6050

közl. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhögés rekedtség, hurrut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.
Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 filléért
kapható Alsólendván Fuss F. Nándor
gyógyszertárában. *—15

Állami tisztviselők, tanítók

fizetési nyugtája a legújabb minta szerint elkészült s darabonként is kapható **BALKÁNYI ERNŐ** nyomtatványraktárában Alsólendván.

T. vendéglős urak figyelmébe!

Legjobb minőségű asztali és csemege uj- és ó-borok

mérsékelt árak mellett minden mennyiségben kaphatók

Iroda: a Délvasmegeyi Takarékpénztár épületében.

Kalchbrenner és Nádai
muraszombati borpincékben.

AZ ALSŐLENDVA-VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG 1912. ÉVI

TARTOZIK

MÉRLEGG-SZÁMLÁJA

KÖVETEL

	Vagyoni:		Teher:		Követel:	
	korona	filler	korona	filler	korona	filler
Pénztár . . . . . számlának	16400	67	Részenyitőke . . . . . számlától	280000	—	
Váltó	1145560	13	Tartalék-alap	41000	—	
Jelzálog-kölcsön	287256	38	Betét	623461	44	
Kezeselt "	39826	—	Heti befizetési betét	103831	—	
Heti befizetési kölcsön	177590	—	Átruházott kölcsön	—	727292	44
Folyó számla	28275	21	Visszszámított váltó	—	148071	01
Eelőleg kölcsön	15605	—	Osztalék	—	516794	50
Felszerelés	450	60	Betét kamat 10% adó	—	260	—
Óvás költség	308	49	Átmeneti kamat	—	1614	64
Értékpapír	11366	—	Heti bef. betét kamat tartalék	—	12412	52
Ingatlan	19818	—	Nyereség és veszteség		7555	17
Átmeneti tétel	185	—	áthozott nyereség a mult évről	221	80	
Átmeneti kamat	16729	99	az 1912. évi tiszta nyereség	24149	39	
	1759371	47				
				1759371	47	

Alsőlendva, 1912. évi december hó 31-én.

Kotschy József penztárnok.	Schwartz Mór igazg. tag.	Karabélyos Elek elnök.	Szmódiss Victor igazg. tag.	Wortman Benő igazg. tag.	Vidóczy Ferencz főkönyveztető.
Dr. Józsa Fábán igazg. tag.	Arnstein Benő igazg. tag.	Dr. Brünner József igazg. tag.	Dr. Hajós Kálmán igazg. tag.	Grosz Mór igazg. tag.	
- Fenti mérleg-számlát a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételeiről-tételre összehasonlítottuk, azokkal tökéletesen megegyezőeknek találtuk.
- Alsőlendva, 1913. évi január hó 17-én.

Freyer Lipót felügy. biz. tag.	Bittera Béla felügy. biz. tag.

Kiss Dénes felügy. biz. elnök.